

Nazwa modułu/przedmiotu	Kod
Patologia	A

KARTA OPISU MODUŁU KSZTAŁCENIA

Kierunek studiów Pielęgniarstwo		Profil kształcenia (ogólnoakademicki, praktyczny) praktyczny	Rok 1
Moduł Zajęcia obowiązkowe		Przedmiot oferowany w języku: polskim	Semestr 2
Forma zajęć: wykłady ćwiczenia samokształcenie		Liczba godzin: 40 20 10	Liczba punktów ETCS 3
Poziom studiów: Pierwszy stopień	Forma studiów (stacjonarna/niestacjonarna) stacjonarne	Obszar(y) kształcenia Dziedzina: Nauk medycznych i nauk o zdrowiu Dyscyplina: Nauki o zdrowiu	
Status przedmiotu w programie studiów (podstawowy, kierunkowy, inny) Nauki podstawowe		(ogólnouczelniany, z innego kierunku) ogólnouczelniany	
Koordynator przedmiotu: Dr n. med. Bartosz Myśliwiec Lista osób prowadzących zajęcia: Dr n. med. Bartosz Myśliwiec Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości im. Ks. Kazimierza Kujawskiego w Inowrocławiu			
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności, kompetencji społecznych:			
Wiedza	Absolwent zna i rozumie: - podstawowe wiadomości z zakresu anatomii i fizjologii;		
Umiejętności	Absolwent potrafi: - zdobyć wiedzę i umiejętności w oparciu o realizację programu dydaktycznego i literatury podstawowej		
Kompetencje społeczne	Absolwent jest gotów do: - pracować w zespołach		
Cel przedmiotu:			
<ol style="list-style-type: none"> Opanowanie wiedzy o przyczynach, mechanizmach i zmianach morfologicznych w chorobie i cierpieniu Zrozumienie strukturalnych i czynnościowych w komórkach, tkankach i narządach, jako miejscach chorobowego procesu; Poznanie technik morfologicznych, technik immunologicznych i molekularnych, które pozwalają wyjaśnić, dlaczego i w jaki sposób objawy, które wystąpiły u chorego składają się na całościowy obraz choroby. 			
Efekty uczenia się			
Wiedza odniesienie do efektów uczenia się	W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:		
A.W6.	podstawowe wiadomości z zakresu patologii ogólnej oraz patologii poszczególnych układów		

Nazwa modułu/przedmiotu	Kod
Patologia	A

A.W7.	wybrane zagadnienia z zakresu patologii narządowej układu krążenia, układu oddechowego, układu trawiennego, układu hormonalnego, układu metabolicznego, układu moczowo – płciowego i układu nerwowego;
A.W8.	czynniki chorobotwórcze zewnętrzne i wewnętrzne, modyfikowalne i niemodyfikowalne
Umiejętności odniesienie do efektów uczenia się	W zakresie umiejętności absolwent potrafi:
A.U2.	łączyć obrazy uszkodzeń tkankowych i narządowych z objawami klinicznymi choroby, wywiadem i wynikami badań diagnostycznych;

Kompetencje społeczne

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- 1) kierowania się dobrem pacjenta, poszanowania godności i autonomii osób powierzonych opiece, okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych oraz empatii w relacji z pacjentem i jego rodziną;
- 2) przestrzegania praw pacjenta;
- 3) samodzielnego i rzetelnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki, w tym przestrzegania wartości i powinności moralnych w opiece nad pacjentem;
- 4) ponoszenia odpowiedzialności za wykonywane czynności zawodowe;
- 5) zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu;
- 6) przewidywania i uwzględniania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta;
- 7) dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych oraz dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych.

Przyjęte metody wykorzystywane podczas prowadzenia zajęć

Wybrać spośród:

1. **Metody podające** - wykład informacyjny, wykład konwersatoryjny, opowiadanie, opis, e-learning
2. **Metody poszukujące**- problemowe – sytuacyjna, burza mózgowa, metody ćwiczeniowo- praktyczne – projekt, studium przypadku, laboratoryjna, doświadczeń, obserwacji, dyskusja – panelowa, okrągłego stołu, punktowana, referatu;
3. **Metody eksponujące** - pokaz, prezentacja multimedialna, pomoce dydaktyczne, symulacja.

Treści kształcenia

Treści programowe wykładów	Odniesienie do efektów uczenia się
1. Patologia ogólna: podstawowe reakcje komórek i tkanek na nieprawidłowe bodźce leżące u podłoża choroby; podstawowe składniki procesu chorobowego; przyczyny (etiologia), mechanizmy (patogeneza) rozwoju choroby, zmiany struktury (patomorfologia) i konsekwencje czynnościowe (w aspekcie klinicznym)	A.W6, A.W7 ,A.W8

Nazwa modułu/przedmiotu	Kod
Patologia	A

2. Podstawowe działy zmian w patologii: zaburzenia w krążeniu, zmiany wsteczne, zapalenia i nowotwory, zjawiska podobne lub wspólnie leżące u podstaw tych działów, uchwytna dla zmysłów i instrumentów (rozdzielczość)	A.W6; A.W7. A.U2
3. Zjawiska chorobowe związane z upośledzeniem funkcjonowania naczyń zburzenia krwionośnych, chłonnych, serca i płynów, które znajdują się w sercu, naczyniach, przestrzeniach pozakomórkowych i w komórkach, skutki niedokrwienia i niedotlenienia, uszkodzenia po reperfuzji, cechy morfologiczne uszkodzeń odwracalnych i nieodwracalnych, przyczyny i skutki zawału.	A.W6. A.W7.,A.W.8, A.U2
4. Zmiany wsteczne: zaniki, zwyrodnienia, martwice, odniesienie do podstawowych torów metabolicznych	A.W6, A.W7, A.W8, A.U2
5. Zapalenia: naczyniowe, komórkowe i humoralne składowe procesu zapalnego, reakcje na czynniki zapaleniotwórcze zależne od gatunków drobnoustrojów i umiejscowienia choroby; osobnicze właściwości chorych zależne od cech dziedzicznych i przebytych chorób.	A.W6, A.W7,A.W8, A.U2
6. Nowotwory: podstawy klasyfikacji nowotworów i ich mianownictwo, główne mechanizmy nowotworzenia, sposoby szerzenia się nowotworów, czynniki ryzyka dla głównych grup nowotworów, wpływ choroby nowotworowej na ustrój chorego oraz ustroju chorego na biologię nowotworu, charakterystyka głównych grup nowotworów występujących w układzie oddechowym, przewodzie pokarmowym, układzie moczowo – płciowym i ośrodkowym układzie nerwowym.	A.W6, A.W7, A.W8, A.U2

Treści programowe ćwiczeń	Odniesienie do efektów uczenia się
Patologia szczegółowa – Choroby naczyń krwionośnych: miażdżyca – definicja, patomechanizmy, formy morfologiczne, powikłania.	A.W6, A.W7, A.W8., A.U2
Choroby serca – niewydolność krążenia prawokomorowa i lewokomorowa, choroba niedokrwienna oraz zawał mięśnia sercowego, kardiomiopatie.	A.W6, A.W7, A.W8., A.U2
Choroby płuc: rozedma, zapalenia płuc, gruźlica, pylice – definicje, podziały, patomechanizm, postacie morfologiczne, przykłady, powikłania. Nowotwory łagodne i złośliwe płuc.	A.W6, A.W7, A.W8., A.U2
Choroby układu pokarmowego: zapalenia przełyku, przełyk Berretta, zapalenia żołądka, choroba wrzodowa żołądka i dwunastnicy, zespoły złego wchłaniania, idiopatyczne zapalenia jelit. Nowotwory łagodne i złośliwe i zmiany rzekomo nowotworowe przewodu pokarmowego.	A.W6, A.W7, A.W8., A.U2
Choroby wątroby i dróg żółciowych: stłuszczenie wątroby, kamica żółciowa. Choroby nowotworowe i nienowotworowe egzokrynnej trzustki.	A.W6, A.W7, A.W8., A.U2
Choroby nienowotworowe nerek: zapalenia, cukrzyca, kolagenozy, martwica. Nowotwory złośliwe, łagodne i stany rzekomo - nowotworowe nerek.	A.W6, A.W7, A.W8., A.U2
Choroby nowotworowe i nienowotworowe pęcherza moczowego. Choroby męskiego układu rozrodczego: zapalenia jąder, łagodny przerost prostaty, rak prostaty. Nowotwory jąder i prącia.	A.W6, A.W7, A.W8., A.U2
Choroby nienowotworowe tarczycy, nadnerczy i przysadki (zespoły kliniczno patomorfologiczne, które im towarzyszą)). Choroby nowotworowe gruczołów wydzielania wewnętrznego. Nowotwory	A.W6, A.W7, A.W8., A.U2

Nazwa modułu/przedmiotu	Kod
Patologia	A

trzonu i szyjki macicy – definicje, patogeneza, typy histologiczne. Zapalenia jajowodów. Cięża ekotopową. Choroby przenoszone drogą płciową. Nienowotworowe i nowotworowe choroby jajników.	
Zapalenia opon mózgowych, zapalenia mózgu, nowotwory ośrodkowego układu nerwowego - pojęcia podstawowe.	A.W6, A.W7, A.W8., A.U2

Treści programowe samokształcenia	Odniesienie do efektów uczenia się
1. Patologia ostrej i przewlekłej niewydolności nerek.	
2. Patologia zapaleń wątroby.	A.W6, A.W7, A.W8., A.U2
3. Patologia udarów niedokrwiennych i krwotocznych ośrodkowego układu nerwowego.	A.W6, A.W7, A.W8., A.U2
4. Patologia chorób nowotworowych szyjki i trzonu macicy.	A.W6, A.W7, A.W8., A.U2
5. Patologia choroby nowotworowej gruczołu piersiowego.	A.W6, A.W7, A.W8., A.U2

Sposoby sprawdzania efektów uczenia się	
Forma zajęć:	Sposób weryfikacji
Wykłady	Egzamin - weryfikujący osiągnięcie zakładanych przedmiotowych efektów uczenia się. Ocena prezentacji, dyskusji (dotyczy oceny wiedzy) Ocena 1 sprawdzenie wiedzy teoretycznej Ocena 2 aktywność studenta podczas wykładów Ocena 3 sprawdzenie wiedzy wynikającej z samokształcenia
Ćwiczenia	Sprawdzian wiedzy i umiejętności - uzyskanie pozytywnej oceny ze sprawdzianu wiedzy, umiejętności oraz aktywności indywidualnej studenta podczas ćwiczeń wg. poniższych kryteriów: Ocena 1 – obserwacja (dotyczy oceny umiejętności) Ocena 2 – praktyczne wykonanie zadania (dotyczy oceny umiejętności) Ocena 3 – sprawdzenie wiedzy teoretycznej i praktycznych umiejętności
Samokształcenie	Przygotowanie prezentacji multimedialnej lub referatu na zaliczenie
Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie pozytywnej oceny z wykładów, ćwiczeń oraz z samokształcenia. Student ma prawo do zaliczenia poprawkowego z powodu niezaliczenia przedmiotu lub udokumentowanej nieobecności na zaliczenia w terminie ustalonym przez wykładowcę, ale nie później niż dwa tygodnie od momentu powrotu na zajęcia.	

Przyjęte kryteria oceny			
Ocena	Definicja	Ocena ECTS	Definicja ECTS
5	Bardzo dobry – znakomita wiedza, umiejętności, kompetencje	A	Celujący – wybitne osiągnięcia

Nazwa modułu/przedmiotu	Kod
Patologia	A

4,5	Dobry plus – bardzo dobra wiedza, umiejętności, kompetencje	B	Bardzo dobry – powyżej średniego standardu, z pewnymi błędami
4	Dobry – dobra wiedza, umiejętności, kompetencje	C	Dobry – generalnie solidna praca z szeregiem zauważalnych błędów
3,5	Dostateczny plus – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, ale ze znacznymi niedociągnięciami	D	Zadowalający – zadowalający, ale ze znaczącymi błędami
3	Dostateczny – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, z licznymi błędami (próg 60% opanowania W,U,KS)	E	Dostateczny – wyniki spełniają minimalne kryteria
2	Niedostateczny – niezadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje (poniżej 60% opanowania W,U,KS)	FX, F	Niedostateczny – podstawowe braki w opanowaniu materiału

Literatura podstawowa:

1. Vinay Kumar, Ramzi S. Cotran, Stanly L. Robbins, Olszewski W., T. (red. wyd. pol.): Robbins Patologia. Urban & Partner, Wrocław, 2009

Literatura uzupełniająca:

1. Kruś Stefan; "Patomorfologia kliniczna", wyd. PZWL, 2022 rok